

РЕШЕНИЕ

№ 7205

гр. София, 22.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав, в
публично заседание на 02.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **11688** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.256 във вр. с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от А. М. К., подадена чрез адв.Г. Ц. Ш., срещу незаконосъобразно бездействие на Областния управител на област С. да извърши парично плащане на задължение по изпълнителен лист от 02.10.2024г., издаден по адм.д.№4978/2024г. по описа на АССГ, и на разноси по изпълнението, образувано въз основа на молба с вх.№ОА23-5431/28.10.2024г. за събиране на горното вземане.

В съд.з. жалбоподателят А. М. К., чрез адв.Г. Ш., и в представена от нея писмена защита поддържа жалбата. Претендира съдебни разноси за държавна такса и за адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от ЗАдв.

Ответникът Областния управител на област С., в представено писмено становище и чрез юриск.Т. в съд.з., оспорва жалбата като неоснователна. Оспорва искането за присъждане на адвокатско възнаграждение по основание и размер.

Административен съд София-град, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна:

С молба с вх.№ОА23-5431/28.10.2024г. от А. М. К., подадена чрез адв.Ш., е представен за плащане на Областна администрация на Област-С. изпълнителен лист, издадени по адм.д. №4978/2024г. по описа на АССГ в полза на А. М. К. за сумата 10лв. съдебни разноси.

На 06.12.2024г. е представена и молба, с която А. К. претендира разноси за адвокатско възнаграждение в размер на 200лв., направени по изпълнителното производство за

събиране на вземането ѝ по издадения в нейна полза изпълнителен лист.

С молби от 04.03.2025г., от 21.03.2025г. и от 20.10.2025г. е поискано от Областния управител и Финансовия отдела на Областна администрация Област-С. да заплатят на А. К. 10лв., съгласно издадения в нейна полза изпълнителен лист, и 200лв. за адвокатско възнаграждение – разноски по изпълнителното дело.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл.269, ал.2 АПК, частните вземания на държавата и общините, вземанията за вреди от незаконосъобразните административни актове и от принудително изпълнение и другите частни парични вземания, породени или удостоверени от изпълнителни основания по чл. 268, както и вземанията за разноски, свързани с изпълнението, се изпълняват по реда на Гражданския процесуален кодекс; т.е. реда на изпълнителното производство по АПК е неприложим за тях.

Разпоредбата на чл.519 ГПК предвижда, че не се допуска изпълнение на парични вземания срещу държавни учреждения /ал.1/; като паричните вземания срещу държавни учреждения се изплащат от предвидените за това средства по бюджета им. За тази цел кредиторът подава искане за плащане към съответното учреждение. Ако няма такива средства, съответният първостепенен ръководител с бюджет предприема необходимите мерки, за да се предвидят най-късно в следващия бюджет.

В случая длъжник на претендираното парично вземане е държавно учреждение и с оглед специалната норма на чл. 519 от ГПК, ръководителят на учреждението съвместява две фигури – тази на представляващ длъжника и на изпълняващ орган. От една страна учреждението е длъжно да изпълни задължението, а от друга – неговият ръководител следва да организира изпълнението. Отказът бил той изричен или мълчалив, подлежи на контрол по реда на АПК (Определение № 5 от 17.02.2023 г. на смесен петчленен състав на ВАС и ВКС по адм. д. № 3/2023 г.). В горния смисъл е и Определение № 9372 от 7.10.2025 г. на ВАС по адм. д. № 9574/2025 г., III о.

Спецификите на специалният ред по чл.519, ал.2 ГПК за изпълнение на парични задължения на държавни учреждения са разгледани в решение № 15/21.12.2010 г. по к. д. № 9/2010 г. В мотивите на решението на КС се посочва, че „За държавните учреждения - длъжници, законодателят е създал особения ред, като вмения на длъжниците задължението да се подчинят доброволно на съдебното решение и да платят на кредитора от предвидения за това кредит по бюджета им. Това задължение изключва правото на кредитора да иска принудително осребряване на имуществото на длъжника“. В решението на КС, се сочи и че „принудителното изпълнение срещу вещи и парични суми - собственост на държавата, е неприложим способ за събиране на парични вземания поради идентичността на субекта и обекта на принудата - държавата и нейната собственост. Съдът заключава, че в конкретния конституционен спор изпълнението на съдебно признатото парично вземане, протичащо по реда на чл. 519, ал. 2 ГПК, не се заличава, а придобива смесен характер - вземането е частноправно, а изпълнението му се разполага в административноправно отношение. Смесването на частноправното отношение с публичноправно е предназначено да служи като гаранция, че изпълнението ще се реализира, а едновременно с това няма да бъде застрашаван балансът на държавния бюджет, което не противоречи на Конституцията. В доктрината отдавна е направен изводът, че изпълнителният процес не е единственото средство за осъществяването на частните субективни права. Покрай него българското право познава съдебното производство на универсалното принудително изпълнение, каквото е търговската несъстоятелност, принудително осъществяване на родителска власт, както и принудително осъществяване на частни субективни права чрез дейността на административни органи (Ж. С.). Несъмнено тук оспорваната законова уредба принадлежи към последната група.“.

Предвид горното настоящият съдът приема, че по характера си производството по чл.519, ал.2 ГПК е административно, а не такова по принудително изпълнение, съответно - направените по А. К. разноски за адвокатско възнаграждение не могат да й бъдат възстановени в това административно производство; и отказът на ответника да й заплати същите е законосъобразен.

Незаконосъобразно е, обаче, бездействието на Областния управител на област С. да извърши съгласно чл.519, ал.2 ГПК парично плащане на задължението, в размер на 10лв., по изпълнителен лист от 02.10.2024г., издаден по адм.д.№4978/2024г. по описа на АССГ, доколкото изпълнителният лист е предявен още 2024г., а ответникът не твърди и не установява да не разполага със средства по бюджета си за това плащане.

При този изход на делото и на основание чл.143, ал.1 и ал.3 АПК, на жалбоподателят ще следва да се присъдят направените по делото разноски за държавна такса 10лв.-5,11евро; а на ответника по жалбата, съответно на отхвърлената част от жалбата – юрисконсултско възнаграждение в размера по чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ /200лв./ – 190,48лв.-97,39евро. На основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата, на процесуалния представител на жалбоподателя - адв.Г. Ш. ще следва да се присъди адвокатско възнаграждение, определено съгласно чл.8, ал.3 /1000лв./ от Наредба №1 за възнаграждения за адвокатска работа, и съответно на уважената част от жалбата /жалбата е основателна относно бездействието да се заплатят 10лв. от претендираните 210лв./ -47,62лв., 24,35евро. Доколкото предмет на съдебното производство е законосъобразността на бездействие на областния управител, при определяне на разноските настоящият съд приема, че делото е без материален интерес.

Предвид горното и на основание чл.256, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Областния управител на област С. да извърши плащане на паричното задължение в размер на 10лв. - 5,11 евро по изпълнителен лист от 02.10.2024г., издаден в полза на А. М. К., по адм.д.№4978/2024г. по описа на АССГ, предявен му с молба с вх.№ОА23-5431/28.10.2024г., в 7-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОТХВЪРЛЯ искането на А. М. К. да се осъди Областния управител на област С. да извърши парично плащане на разноски в размер на 200лв.- 102,26евро по изпълнението, образувано въз основа на молба с вх.№ОА23-5431/28.10.2024г. за изплащане на парично задължение по изпълнителен лист от 02.10.2024г., издаден в полза на А. М. К., по адм.д.№4978/2024г. по описа на АССГ.

ОСЪЖДА Областна администрация на област С. да заплати на А. М. К. съдебни разноски в размер на 5,11 евро /пет евро и единадесет цента/.

ОСЪЖДА А. М. К., ЕГН-[ЕГН], да заплати Областна администрация на област С. съдебни разноски в размер на 97,39 евро /деветдесет и седем евро и тридесет и девет цента/.

ОСЪЖДА Областна администрация на област С. да заплати на адвокат Г. Ц. Ш., от Софийска адвокатска колегия, с личен номер [ЕГН], адвокатско възнаграждение 24,35 евро /двадесет и четири евро и тридесет и пет цента/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: